

РЕШЕНИЕ

№ 1452

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 14.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3044** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 118 Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на М. К. Б. ЕГН [ЕГН], чрез адвокат С., срещу Решение № 1040-21-238/25.02.2021 г на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00855738/18.12.2020 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. – град.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение, като е изложено становище, че същото е издадено в противоречие с материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила, несъответствие с целта на закона и необоснованост.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адвокат С., поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноските по делото, съобразно представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът, чрез процесуален представител юрк. Б., счита жалбата за неоснователна и недоказана. Моли същата да бъде отхвърлена, а обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Излага подробни доводи в депозирано писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, като бъде взето в предвид специалното производство по реда на КСО.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От [фирма], ЕИК[ЕИК] за М. К. Б. в ТП на НОИ - С., град са представени удостоверения по образец Приложение № 9 към чл. 8, ал. I от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/ с данни относно правото на парични обезщетения по болнични листове с № Е. за периода от 01.08.2017 г. до 14.09.2017 г. вкл., № Е. за периода от 30.08.2017 г. до 10.10.2017 г. вкл., № Е. за периода от 11.10.2017 г. до 13.12.2017 г. вкл.

По реда на НПОПДОО за периодите на отпуск за временна неработоспособност, разрешени с болнични листове № Е., № Е. и № Е. на Б. са изплатени парични обезщетения за 95 работни дни в общ размер на 2837,44лв.

В данните, подадени от ..Х." Е. по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за месец 08/2017г. за лицето са отразени 23 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.48а от КСО; за месец 09.2017 г. - 9 отработени дни /на 4 часа/ и 10 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.48а от КСО; за месец 10.2017 г. - 22 отработени дни /на 4 часа/; за месец 11.2017 г. - 22 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.48а от КСО; за месец 12.2017 г. - 9 отработени дни /на 4 часа/ и 9 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.48аотКСО.

От [фирма], ЕИК[ЕИК] за жалбоподателката в ТП на НОИ - С. град са представени удостоверения по образец Приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парични обезщетения по болнични листове № Е. за периода от 01.08.2017 г. до 14.09.2017 г. вкл., № Е. за периода от 30.08.2017г.; до 10.10.2017 г. вкл., № Е. за периода от 11.10.2017 г. до 13.12.2017 г. вкл., удостоверение по образец Приложение № 10 към чл. 9, ал.1, от НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение по чл. 50, ал. I от КСО за периода от 14.12.2017 г. до 14.09.2018 г. вкл.; удостоверения по образец Приложение № 9 към чл.8, ал.1 от НПОПДОО с данни относно правото на парични обезщетения по болнични листове № Е. за периода от 21.10.2019 г. до 03.11.2019 г. вкл.; № Е. за периода от 28.01.2020 г.до 10.02.2020 г. вкл. В данните, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 5, ал. 4 01 КСО за периода от месец 08.2017 г. до месец 08.2018 г. за лицето са отразени пълни месеци с право на парично обезщетение по реда на чл.48а от КСО; за месец 09.2018 г. - 9 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.48а от КСО и 9 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 53 от К.СО; за месец 10.2019 г. - 14 отработени дни и 6 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 45, ал. 1 от КСО; за месец 11.2019 г. - 20 отработени дни и 1 ден с право на парично обезщетение по реда на чл. 45, ал.1 от КСО; за месец 01.2020 г. - 18 отработени дни и 1 ден с право на парично обезщетение по реда на чл. 45, ал. 1 от КСО; за месец 02.2020 г. - 4 отработени дни и 13 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 45, ал. 1 от КСО.

След изчислението на паричното обезщетение за временна неработоспособност по реда на НПОПДОО по болнични листове № Е., № Е., № Е., № Е.. № Е. и по заявление - декларация за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане по чл. 50, ал. 1 от КСО за периода от 14.12.2017 г. до 14.09,2018 г. вкл. на М. К. Б. са изплатени парични обезщетения за 295 работни дни в размер на 24 068,77 лв. В дохода от който са определени паричните обезщетения, е включен и осигурителен доход за периода от месец 01.2016 г. до месец 08.2019 г. съгласно данни, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО чрез [фирма].

От [фирма], ЕИК[ЕИК] за М. К. Б. в ТП на НОИ - С., град са представени удостоверения по образец Приложение № 9 към чл. 8, ал. I от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/ с данни

относно правото на парични обезщетения по болнични листове с № Е. за периода от 01.08.2017 г. до 14.09.2017 г. вкл., № Е. за периода от 30.08.2017 г. до 10.10.2017 г. вкл., № Е. за периода от 11.10.2017 г. до 13.12.2017 г. вкл.

По реда на НПОПДОО за периодите на отпуск за временна неработоспособност, разрешени с болнични листове № Е., № Е. и № Е. на Б. са изплатени парични обезщетения за 95 работни дни в общ размер на 2837,44лв.

В данните, подадени от [фирма] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за месец 08/2017г. за лицето са отразени 23 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.48а от КСО; за месец 09.2017 г. - 9 отработени дни /на 4 часа/ и 10 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.48а от КСО; за месец 10.2017 г. - 22 отработени дни /на 4 часа/; за месец 11.2017 г. - 22 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.48а от КСО; за месец 12.2017 г. - 9 отработени дни /на 4 часа/ и 9 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.48аотКСО.

От [фирма], ЕИК[ЕИК] за жалбоподателката в ТП на НОИ - С. град са представени удостоверения по образец Приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парични обезщетения по болнични листове № Е. за периода от 01.08.2017 г. до 14.09.2017 г. вкл., № Е. за периода от 30.08.2017г.; до 10.10.2017 г. вкл., № Е. за периода от 11.10.2017 г. до 13.12.2017 г. вкл., удостоверение по образец Приложение № 10 към чл. 9, ал.1, от НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение по чл. 50, ал. I от КСО за периода от 14.12.2017 г. до 14.09.2018 г. вкл.; удостоверения по образец Приложение № 9 към чл.8, ал.1 от НПОПДОО с данни относно правото на парични обезщетения по болнични листове № Е. за периода от 21.10.2019 г. до 03.11.2019 г. вкл.; № Е. за периода от 28.01.2020 г.до 10.02.2020 г. вкл. В данните, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 5, ал. 4 01 КСО за периода от месец 08.2017 г. до месец 08.2018 г. за лицето са отразени пълни месеци с право на парично обезщетение по реда на чл.48а от КСО; за месец 09.2018 г. - 9 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.48а от КСО и 9 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 53 от К.СО; за месец 10.2019 г. - 14 отработени дни и 6 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 45, ал. 1 от КСО; за месец 11.2019 г. - 20 отработени дни и 1 ден с право на парично обезщетение по реда на чл. 45, ал.1 от КСО; за месец 01.2020 г. 18 отработени дни и 1 ден с право на парично обезщетение по реда на чл. 45, ал. 1 от КСО; за месец 02.2020 г. - 4 отработени дни и 13 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 45, ал. 1 от КСО.

След изчислението на паричното обезщетение за временна неработоспособност по реда на НПОПДОО. по болнични листове № Е., № Е., № Е., № Е.. № Е. и по заявление - декларация за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане по чл. 50, ал. 1 от КСО за периода от 14.12.2017 г. до 14.09,2018 г. вкл. на М. К. Б. са изплатени парични обезщетения за 295 работни дни в размер на 24 068,77 лв. В дохода от който са определени паричните обезщетения, е включен и осигурителен доход за периода от месец 01.2016 г. до месец 08.2019 г. съгласно данни, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО чрез „Х.' Е..

С писмо вх. № 1042-21-82#24/20.08.2019 г. от Дирекция „Български документи за самоличност" при МВР е получена информация, че на 09.01.2019 г. Х. Х. Н. е напуснал Република България и след тази дата същия няма регистрирано влизане на територията на страната.

Във връзка с липсата на представени в хода на проверката първични финансово - счетоводни и трудовоправни документи е изискано компетентно становище от ТД на

НАП -С. относно извършвана от „Х.“ Е. търговска дейност.

От писмо от ТД на НАП - С. с вх. № 1042-21-82#4/30.10.2018 г., се установява, че в годишната данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2015г. на [фирма] е отразено, че данъчния период данъчно задълженото лице не е отчетло разходи, съгласно счетоводното законодателство. За 2016 г. и 2017 г. няма данни за подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО от дружеството, в които да са декларирани приходи и разходи от извършвана дейност.

Съгласно допълнително писмо вх. № 1042-21-82*28/22.01.2020 г. от ТД на НАП С.* информират, че дружеството има реализирани търговски обекти. По регистрирано фискалното устройство на „Х.“ Е. има реализирани приходи само в периода месец 09.2016 г.- месец 10.2016 г., няма реализирани приходи за периода 2017 г. - 2020 г.

В хода на извършваната проверка, с цел изясняване на относими факти и обстоятелства, са изискани писмени сведения от М. К. Б. относно трудовата й заетост в [фирма].

С декларация от 23.07.2019 г. М. К. Б. е предоставила следните сведения по реда на чл.44-46 от АПК: седалище и адрес на управление на дружеството - „гр. С., [улица]: работно място -- „нямам стационарен адрес“; данни за лицето, което представлява работодателя „управител; длъжност „търговски представител“, размер на получаваното възнаграждение - 1000 лв., естество на извършваната работа - „продажба-на кремове, хранителни добавки. Всички продукти ги продавах на физически лица. По-голямата част на роднини и приятели“.

Въз основа на събраните от контролния орган на НОИ в хода на проверката доказателства, е изготвен Констативен протокол № КВ-5-21-0073697/18.03.2020 и са изготвени са Задължителни предписания № ЗД-1-21-00736984/18.03.2020 г. за заличаване на неоснователно подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО. С цел връчване на задължителни предписания № ЗД-1-21-00736984/18.03.2020 е извършено посещение на адреса на седалището на дружество го. но контакт с представител на [фирма] не е установен. Задължителните предписания са изпратени до [фирма] на адреса по седалище: [населено място]. [улица]. Писмото се е върнало с обратна разписка „непознат“.

На основание чл. 10, ал. 4 от КСО е поставено съобщение с изх. № Ц4016-21-4/15.05.2020 г. за връчване на [фирма] на Задължителни предписания ЗД-1-21-00736984/18.03.2020 г.. Същите не са обжалвани и са влезли в законна сила на 06.06.2020 г.

Поради неизпълнението на задължителните предписания, на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни- от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и за самоосигуряващите се лица /в сила от 03.01.2020 г./ неоснователно подадените данни по чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО, подадени от [фирма] са заличени.

Във връзка с установеното на [фирма] от компетентните органи, въз основа на данните в информационните системи на НОИ и НАП, липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството за периода след 01.01.2015 г., респ. трудова дейност от лицето, за което има подадени данни по чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО - М. К. Б.. контролните органи на ТП на ПОИ - С.-град са приели, че същото не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО, чрез дружеството.

В тази връзка са заличени данните по чл. 5. ал. 4 от КСО. подадени чрез [фирма] за

лицето за периода от 18.01.2016 г. до 30.08.2019 г.

Новоустановените факти и обстоятелства от проверките на НОИ и НАМ са довели до извода, че са налице нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които сочат, че паричните обезщетения за временна неработоспособност на Б. по-болнични листове с № Е. за периода от 01.08.2017 г. до 14.09.2017 г. вкл., № Е. за периода от 30.08.2017 г. до 10.10.2017 г. вкл. № Е. за периода от 11.10.2017 г. до 13.12.2017 г. вкл. са неоснователно изплатени, тъй като същата качеството на осигурено лице по смисъла на § 1 ал. 1, т. 3 от ДР на КСО чрез [фирма] и не отговаря на кумулативно изискуемите предпоставки по чл. 48а от КСО за изплащане на тези парични обезщетения.

Предвид заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход на М. К. Б., подадени чрез [фирма] за периода от 18.01.2016 г. до 30.08.2019 г. вкл. и на основание смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, са преизчислени изплатените парични обезщетения по болнични листове № Е., № Е., № Е., № Е., № Е. и по заявление декларация за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане по чл. 50, ал. 1 от КСО за периода от 14.12.2017 г. до 14.09.2018 г. вкл., по данни представени от [фирма], при което е установено, че дължимите парични обезщетения па лицето по цитираните болнични листове и по заявление -декларация по чл.5, ал. 1 от КСО за периода от 14.12.2017 г. до 14.09.2018 г. са в размер на 17352,18 лв.

Въз основа на новите данни, имащи значение за определяне на правото, размера и срока на изплащаните обезщетения е установено, че за М. К. Б. възниква задължение за възстановяване на неоснователно получена сума в размер на 9554,03лв.

В хода на контролното производство по чл. 117 от КСО е извършена повторна проверка., при която е установено следното:

От [фирма] за жалбоподателката в ТП на НОИ - С.-град са представени удостоверения по образец приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/ с данни относно правото на парични обезщетения по болнични листове по болнични листове № Е. за периода от 01.08.2017 г. до 14.09.2017 г. вкл., № Е. за периода от 30.08.2017 г. до 10.10.2017 г. вкл., № Е. за периода от 11.10.2017 г. до 13.12.2017 г. вкл.

По реда на НПОПДОО за периодите отпуск за временна неработоспособност, разрешени с болнични листове № Е., № Е. и № Е. на Б. са изплатени парични обезщетения за 95 работни дни в общ размер на 2837,44лв., по периоди както следва:

1. По болничен лист № Е. за периода от 01.08.2017 г. до 14.09.2017 г. вкл.: за месец 08.2017г.. за 23 работни дни сума в размер на 704,31 лв. /81,64 лв., изплатени на 04.09.2017 г. и 622,67 лв.. изплатени на 22.08.2017 г./;

- месец 09.2017 г., за 9 работни дни сума в размер на 204,13 лв., изплатена на 20.09.2017 г.;

2. По болничен лист № Е. за периода от 30.08.2017 г. до 10.10.2017 г. вкл.:

-за месец 08.2017 г. - няма изплащане, тъй като за периода от 30.08.2017 г. до 31.08.2017 г. паричното обезщетение е изплатено по болничен лист № Е.;

За месец 09.2017 г. за 10 работни- дни сума в размер на 306,19 лв. изплатена на 02.10.2017 г.;

-за месец 10.2017 г., за 7 работни дни сума в размер на 214,33 лв.;

3. По болничен лист № Е. за периода от 11.10.2017 г. до 13.12.2017 г.:

-за месец 10.2017 г., за 15 работни дни сума в размер на 459,29 лв., изплатена на

03.01.2018 г.;

-за месец 11.2017 г., за 22 работни дни сума в размер на 673,62 лв., изплатена на 03.01.2018г.; за месец- 12.2017 г. за 9 работни дни сума в размер на 275,57 лв., изплатена на 03.01,2018г.;

В данните, подадени от [фирма] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за месец 08.2017 г. за лицето са отразени 23 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 48а от КСО; за месец 09.2017 г. - 9 отработени дни /на 4 часа/ и 10 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 48а от КСО; за месец 10.2017г. - 22 отработени дни /на 4 часа/; за месец 11.2017 г. - 22 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 48а от КСО; за месец 12.2017 г. - 9 отработени дни /на 4 часа/ и 9 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.48а от КСО.

Съгласно деклариранията от [фирма] данни с удостоверения по образец приложение № 9 към чл. 8. ал. 1 от НПОПДОО по болнични листове с № Е., № Е.. № Н.. М. К. Б. е следвало да отработи 95 работни дни за съответните периоди. По реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от [фирма] са декларирани за М. К. Б. 64 работни дни с право на парично обезщетение от фонд ДОО за съответните периоди.

По реда на НПОПДОО за периодите на отпуск за временна неработоспособност, разрешени с болнични листове № Е.. № Е.. № Е. № Е., № Е. и по заявление - декларация за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане по чл. 50. ал. 1 от КСО за периода от 14.12.2017 г. до

14.09.2018 г. вкл. на М. -К. Б. са-изплатени парични обезщетения за 295 работни дни в размер на 24068.77лв., както следва:

1. По болничен лист № Е. за периода от 01.08.2017 г. до 14.09.2017 г.:

за месец 08.2017 г. - 23 работни дни, сума в размер на 2031,29 лв., изплатена на 21.08.2017 г.:

за месец 09.2017 г. - 9 работни дни, сума в размер на 539,18 лв.. изплатена на 27.07.2020 г.:

2. По болничен лист №-Е. за периода от 30.08.2017 г. до 10,10.2017 г.:

за месец 09.2017 г. – 10 работни дни, сума в размер на 612,47 лв., изплатена на 02.10.2017 г.;

за месец 10.2017 г. - 7 работни дни, сума в размер на 428,73 лв.. изплатена на 16.10.2017 г.;

3. По болничен лист № Е. за периода от 11.10.2017 г. до 13.12.2017 г.:

за месец 10.2017 г. - 15 работни дни, сума в размер на 918.71 лв., изплатена на 30.10.2017 г.;

за месец 11.2017 г. - 22 работни дни, сума в размер на 1347,44 лв., изплатена на 04.12.2017 г.;

за месец 12,2017 г. - 9 работни дни, сума а размер на 551,23 лв., изплатена на 18.12.2017 г.;

4. По заявление декларация за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане по чл. 50, ал. 1 от КСО за периода от 14.12.2017 г. до 14.09.2018 г.:

за месец 12.2017 г. - 9 работни дни, сума в размер на 826.80 лв.. изплатена на 22.12.2017 г.;

за месец 01.2018 г. - 22 работни дни, сума в размер на 2021,06 лв.. изплатена на

31.01.2018г.;

за месец 02.2018 г. - 20 работни дни. сума в размер на 1837.33 лв.. изплатена на 28.02.2018 г.;

-за месец 03.2018 г. - 21 работни дни, сума в размер на 1929,19 лв.. изплатена на 02.04.2018г.;

за месец 04.2018 г. - 19 работни дни, сума в размер на 1745,46 лв.. изплатена на 02.05.2018 г.;

за месец 05.2018 г. - 20 работни дни, сума в размер на 1837,33 лв., изплатена на 04.06.2018г.;

за месец 06.2018 г. - 21 работни дни. сума в размер на 1929.19 лв.. изплатена па 02.07.2018г.;

за месец-07.2018 г. - 22 работни дни, сума в размер на 2021,06 лв.. изплатена на 0) .08.2018г.;

за месец 08.2018 г. - 23 работни дни, сума в размер на 2112,92 лв., изплатена на 03.09.2018г.;

за месец 09.2018 г. - 9 работни дни, сума в размер на 826,80 лв., изплатена на 19.09.2018 г.;

5. По болничен лист № Е. за периода от 21.10.2019 г. до 03.11.2019 г.:

- за месец 10.2019 г. - 6 работни дни, сума в размер на 250,18 лв. /246.60 лв.. изплатени на 04.11.2019 г. и 3,58 лв., изплатени на 01.07.2020 г./;

- за месец 11.2019 г. - I работен ден. сума в размер на 41,70 лв. /41.10 лв.. изплатени на 06.11.2019 г. и 0,60 лв., изплатени на 01.07.2020 г./;

6. По болничен лист № Е. за периода от 28.01.2020 г. до 10.02.2020 г.:

за месец 01.2020 г. - 1 работен ден. сума в размер на 37,24 лв., изплатена на 05.02.2020 г.;

за месец 02,2020, г. - 6 работен ден, сума в размер на 22346 лв.. изплатена на 12.02.2020 -г.;

При- изчислението на паричните обезщетения за временна неработоспособност по болнични листове № Е., № Е., № Е.. № Н., № Е. и по заявление - декларация за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане по чл. 50, ал. 1 от КСО за периода от 14.12.2017г. до 14.09.2018 г. по данни, представени в ТП на НОИ - С.-град от [фирма]. в дохода от който са определени паричните-обезщетения», с включен и осигурителен доход за периода от месец 01.2016 г. до месец 08.2019 г., съгласно данни, подадени по реда на чл. 5 ал 4 т 1 от КСО чрез [фирма].

При заличени данни по чл. 5, ад. 4 от КСО за периода от месец 01.2016 г. до месец 08.2019 г. вкл.. подадени от „Х.*; Е., ЕИК[ЕИК], са налице нови обстоятелства по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, който обуславят събиране на неоснователно изплатените суми за осигурителни плащания, за което е издадени оспореното разпореждане за възстановяване на сумите на ДОО.

В резултат е издадено процесното Решение № 1040-21-238/25.02.2021 г на директора на ТП на НОИ - С. град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ –

3 -21- 00855738/18.12.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град.

В хода на съдебното обжалване страните не са ангажирали доказателства и не са установени факти, различни от възприетите от административния орган и отразени в оспореното решение. По делото е разпитан свидетеля Д..

При тези фактически установявания, съдът намира от правна страна следното: Оспореното решение е валидно и допустимо. Издадено е след надлежно сезиране с жалба по реда на чл.117, ал.1 от КСО и в срока за обжалване по чл.117, ал.2, т.2 от КСО.

Издадено е от компетентен орган съгласно чл.117, ал.3 от КСО – Директор на ТП – С. град. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл.59, ал.2 от АПК. Противно на доводите в жалбата, съдът намира че решението отговаря на изискването за мотивираност, съгласно чл.117, ал.3 от КСО. Означен е органът, който го е издал. Отрадени са направените от него при осъществяването контролна дейност фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване.

В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му.

Решението е и материално законосъобразно.

Правилно Директорът на ТП на НОИ – С. град е приел, че разпореждането, предмет на контрол е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл.114, ал.3 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпореждането е издадено от ръководител по контрол на разходите при ТП на НОИ – С. град, който е материално и териториално компетентния административен орган да стори това съгласно нормата на чл.114, ал.3 от КСО.

Разпореждането е обективизирано в изискуемата писмена форма и съответства на изискванията на чл. 59, ал.2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. То е издадено след приключилата проверка от компетентните органи на НОИ на подаваните данни от дружество [фирма], по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход деклариращи в представените документи за изплащане на обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване.

Законосъобразен е извода на административния орган, че в конкретния случай липсват доказателства за жалбоподателката реално да е постъпила на работа и да е упражнявала трудова дейност по сключения на 15.01.2016 г. трудов договор с [фирма]. за който е подадено уведомление по чл. 62. ал. 5 от КСО и

да ѝ е изплащано възнаграждение. В тази връзка сведенията, които жалбоподателката е дала относно упражнявана трудова дейност не се потвърждават от доказателствата, събрани при извършената проверка по разходите на ДОО. Липсват и други доказателства от които да се установи в действителност и осъществявала трудова дейност длъжността „търговски посредник“. Тези обстоятелства останаха недоказани и от проведения по делото разпит на свидетеля Р. Д. в които обяснява, че с жалбоподателката са приятели, че е работила като търговски агент или търговски представител, във връзка с предлагане на козметични и парфюмерийни продукти. Посочва, че офисът е бил на [улица], с работно време от 09:00 до 18:00 часа., както и че жалбоподателката е работила там за около три години и половина.

Напротив видно от Констативен протокол № КВ-5-2Г-0073697/18.03.2020 г., е че за периода от 2015 г. до 2018 г. [фирма] не е извършвало търговска дейност, поради което и не е имало необходимост от наемане на лица, които да упражняват дейност по трудови правоотношения. Липсват обявени в Търговски регистър годишни финансови отчети за съответните периоди; От писмо вх. № 1042 – 21 – 82#22.01.2020 г. от ТД на НАП С., есе установява, че дружеството няма регистрирани търговски обекти, а по така регистрираното фискално устройство са реализирани приходи само в периода месец 09.2016 г. – месец 10.2016 г. Освен това липсват подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за периода 2016 г.- 2017 г., в които да са декларирани приходи и разходи от извършвана търговска дейност. Правилен е извода на административния орган, че ако М. Б. е назначена на длъжност „търговски представител“, то това предполага наличие на обороти от извършвана търговска дейност, каквато в случая не се доказва.

Видно от копие на трудов договор вх. № 1012-21-143/25.01.2021 г. и длъжностна характеристика за длъжност „търговски представител“, то същата е пряко подчинена на „търговския директор“, а дейността си отчита пред „брендмениджърите“. От проверка на регистър на трудовите договори в [фирма] било установено, че не е имало лица назначени на длъжност „търговски директор“ и „брендмениджър“. Видно от длъжностната ѝ характеристика месторабота ѝ не е посочена. В съдебно заседание от 14.02.2022 г. от юрк. Б. е приета като доказателство декларация от 17.11.2021 г., от Х. Х. Н. (едноличен собственик и управител на [фирма]), с която декларира, че не е назначавал лица по трудови правоотношения и не е плащал заплати. Не разполага с документи на дружеството, печати.

Горните факти не са оспорени пред съда, не са представени доказателства оборващи тези констатации и съда ги приема като безспорни и непротиворечиви.

Съгласно чл. 48а от КСО, осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение за бременност и раждане вместо трудово възнаграждение, ако имат 12 месеца осигурителен стаж като осигурени за този

риск.

Съгласно чл. 49 от КСО дневното парично обезщетение при бременност и раждане се определя в размер на 90 на сто от среднодневното брутно трудово възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски, а за самоосигуряващите се лица - внесени осигурителни вноски за общо заболяване и майчинство за периода от 24 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на временната неработоспособност поради бременност и раждане. Дневното парично обезщетение не може да бъде по-голямо от среднодневното нетно възнаграждение за периода, от който е изчислено обезщетението, и по-малко от минималната дневна работна заплата, установена за страната, и се определя по реда на чл. 41, ал. 2 - 5 от КСО.

Следователно за придобиване на право на парично обезщетение за бременност и раждане е необходимо към датата на настъпване на риска едновременно да са налице две законови предпоставки, а именно:

1/ лицето да е осигурено за този риск и 2./ да има 12 - месеца осигурителен стаж като осигурено за този риск.

Разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от НАРЕДБА за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) определя, че преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, приети по реда на Наредбата за реда за представяне в Националния осигурителен институт на данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, приета с Постановление № 241 на Министерския съвет от 2014 г. (ДВ, бр. 67 от 2014 г.), като се използват и данните от регистъра на осигурителите и самоосигуряващите се лица, регистъра на приходите от осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, регистър „Трудови договори”, регистър „Пенсии”, регистър „Трудови злополуки”, регистър „Професионални болести”, регистър „Парични помощи за профилактика и рехабилитация” и от регистър „Парични обезщетения и помощи от ДОО”, както и данните от удостоверенията по чл. 8, 9 и чл. 11, ал. 1 и 2.

Съгласно текста на чл. 54к от КСО отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на дете до 2-годишна възраст и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, ал. 5, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

На основание чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.20015 г. (отм. На 03.01.2020 г.) за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на

данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от името на „Х.“ за указания период са заличени служебно.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност, съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Трайна е съдебната практика, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение, с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

В настоящия случай, в хода на извършена проверка от административния орган са събрани доказателства, че през периодите от 18.06.2016 г. до 30.08.2019 г., подадени чрез [фирма] и, жалбоподателката не е лице, което е извършвало трудова дейност при посочените дружества и съответно не е била осигурено лице по смисъла на § 1, т.3 от ДР на КСО. В тази връзка е и информацията и констатациите от извършените проверки на [фирма] и съответно липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството през периода от 18.01.2016 г. до 30.08.2019 г. вкл., липсата на доказателства за осъществявана трудова дейност, за които са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1

от КСО в т. ч. и за жалбоподателката М. Б.. За периода от 14.12.2017 г. и 14.09.2018 г. по подадено заявление – декларация за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане по чл. 50, ал. 1 от КСО, по данни от [фирма] са били изплатени неоснователно в голям размер, поради включен в изчислението на паричните обезщетения по реда на чл. 41, ал. 1 и чл. 49, ал. 1 от КСО осигурителен доход по данни, подадени от [фирма].

Съдът изцяло споделя констатациите на контролните органи, че същите не са осигурени лица по смисъла на чл. 10 от КСО, чрез дружеството и съответно нямат право на обезщетенията, предвидени по КСО, в т. ч. и жалбоподателката, поради факта, че не отговаря на изискванията на чл. 48а от КСО.

Поради изложеното - жалбоподателката няма право на парично обезщетение за временна нетрудоспособност, тъй като не отговаря на изискванията на чл.40 ал.1 от КСО. Законнообразно е издадено оспореното разпореждане, на основание чл.40 ал.3 от КСО, с което е отказано изплащане на парично обезщетение за временна нетрудоспособност.

Съдът споделя и изводите на административния орган, че установените от посочените държавни органи гореописани факти са такива по см. на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, а именно след изплащането на обезщетенията на М. Б. са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото ѝ на обезщетение. А тези нови данни и документи касаят именно липсата на реално извършвана от дружествата дейност, липсата на реално положен труд от сочените за назначени лица, ползвали продължителни отпуски по болест, респ. получавали обезщетения от НОИ. Доказателства в обратния смисъл по делото не са ангажирани. Доказателствената тежест за установяване на реално положен труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г./. Такъв не е доказан от жалбоподателката. При това положение неправомерно получените средства следва да бъдат възстановени от нея.

Всички описани доказателства, установяващи липсата на реално положен труд от страна на Б., са нови данни и документи по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, което потвърждава, че са налице законовите предпоставки същата да възстанови неоснователно получените парични средства за временна неработоспособност по образец чрез [фирма], в общ размер на 2 837,44 лв. и сумата от 6 716,59 лв. получена като разлика при преизчисляване на неоснователно получените парични обезщетения по представени удостоверения по образци към НПОПДОО чрез [фирма] или в общ размер на 9 554,03 лв.

Оспорването на Решение № 1040-21-238/25.02.2021 г на Директора на ТП на НОИ - С. град е неоснователно и следва да се отхвърли.

С оглед изхода от спора и на основание чл.143, ал.4 от АПК в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. К. Б., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 1040-21-238/25.02.2021г на Директора на ТП на НОИ – С. като неоснователна

ОСЪЖДА М. К. Б., ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ С. сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: